

Skriftlig begrundelse.

Der henvises til ministerens svar på mit spørgsmål nr. 782 i forrige folketingssamling og senere oplysninger i dagspressen, bl. a. har Søren Poulsen selv fastholdt, at hans film handler om vesttyske terrorister. I det udenrigspolitiske nævn har udenrigsministeren efter anmodning måttet redegøre for de indberetninger, ministeriet har modtaget i anledning af dette filmprojekt.

Søren Poulsen oplyser til Politiken 24/10 1976, at hans film, der har arbejdstitlen »Laila«, handler om sagen mod Fritz Teufel og Rainer Langhans i Berlin 1968. Søren Poulsen har endvidere ifølge Politiken 24/10 1976 indrykket annonce i Ekstra Bladet og Politisk Revy, hvorefter forslag til »fantasifuld, realiserbar idé til befrielse af politiske fanger i Vesttyskland« efterlyses – udtrykket »politiske fanger« er Søren PoulSENS, ikke mit.

Ministeren bedes oplyse, om han fortsat vil fastholde, at filmen »Laila« ikke vedrører vesttyske terrorister.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Mathiasen):

Jeg vil gerne dele mit svar på fru Nathalie Linds spørgsmål i to dele. Den ene del skal være selve svaret, den anden del et par kommentarer til de oplysninger eller formodninger, som er fremført i forbindelse med spørgsmålet.

Altså: fastholder jeg, at den efterhånden så omtalte film – der endnu kun er et projekt – ikke vedrører vesttyske terrorister? Jeg forstår ærlig talt ikke dette spørgsmål, for jeg har aldrig indtaget dette standpunkt og kan derfor heller ikke fastholde det. Jeg kan henvise til mine tidligere udtalelser i denne sag. Den 12. november 1975 sagde jeg til hr. Poulsgaard, at projektet efter det for mig oplyste gik ud på i fiktiv filmisk form at gengive et indtryk af Baader-Meinhof-gruppens skæbne; det drejede sig ikke om en dokumentarisk fremstilling. Den 17. september 1976 skrev jeg til hr. Ninn-Hansen, at projektet efter de for mig foreliggende oplysninger ikke med rette kunne betegnes som en film om Baader-Meinhof-gruppen; hovedpersonens møde med bypartisaner i Europa var ét af temaerne i en film tænkt som en selvbiografisk fortælling med hovedvægten lagt på en kærlighedshistorie.

Det er ved disse to lejligheder, jeg har beskæftiget mig med projektets indhold. Jeg har ikke ved nogen af disse lejligheder afvist, at

projektet vedrører vesttyske terrorister mere eller mindre.

Med hensyn til fru Nathalie Linds forskellige betragtninger i forbindelse med spørgsmålet vil jeg gerne sige, at det er min fornemmelse, at visse blades tilsyneladende helt ukritiske gengivelse af hr. Søren PoulSENS udtalelser er årsag til, at vi bruger tid på en sag, som slet ikke fortjener al den opmærksomhed.

Men i øvrigt vil jeg gerne bidrage med to faktiske korrektioner. For det første: filminstituttet har ikke givet Søren Poulsen noget skriftligt tilsagn om, at hans manuskript ikke vil blive forelagt for kammeradvokaten. Ifølge instituttet har spørgsmålet om udlevering til kammeradvokaten slet ikke været drøftet. Derimod er det mundtligt på forespørgsel blevet bekræftet over for ham, at hans manuskript er beskyttet mod overgivelse til tredjemand efter oplysningslovens almindelige regler ligesom andre litterære værker. Dette kan ikke være nogen sensation, og en bekræftelse af den art vil naturligvis også kunne gives skriftligt.

Dernæst: Søren Poulsen har ikke søgt produktionsstøtte. Foreløbig er der kun sket det, at han har afleveret det manuskript, som han fik støtte til at lave. Det er det sædvanlige vilkår, at forfatteren skal aflevere det færdige manuskript, så filmkonsulenten kan afgøre, om forudsætningerne for støtten er opfyldt og sidste rate kan udbetales. Skulle Søren Poulsen søge produktionsstøtte, er det klart, at han må underkaste sig bestyrelsens suveræne behandling af ansøgningen.

Nathalie Lind (V):

Jeg må have lov at sige, at når ministeren deler sit svar op i to dele, virker det, som om ministeren offentligt vil korrigere andre, og det synes jeg han skulle lade være med. Jeg synes, vi har lov til at behandle denne sag, for den vedrører offentligheden. Den vedrører offentligheden så meget, at der har været givet en redegørelse i det udenrigspolitiske nævn om denne sag. Jeg har ikke noget kendskab til og har ikke adgang til at få oplysning om, hvad der er sagt i det udenrigspolitiske nævn, men jeg har justitsministerens udtalelser på udenrigsministerens vegne her i tinget om, at der er kommet indberetninger til Danmark om denne sag. Derfor synes jeg, det er lovlig afvisende, når ministeren siger, at vi spilder tingets tid på denne sag.

Må jeg så gå videre til det andet, hvor mini-